

Z P R A V O D A J

*pro bohdanečskou farnost - Třebětín, Vickovice, Bělou, Tasice, Kotoučov,
Novou Louku, Dvorecko, Prostřední Ves, Řeplice, Šlechtín, Dědice, Michalovice,
Hostkovice a Hlohov*

Červenec 2012

Letní

14. číslo

neprodejné

informace farnosti Bohdaneč

4. ročník

H L O H O V

CHVÁLA HOSPODINA

Nejvyšší, všemohoucí a dobrý Pane můj!
Jen Tvá chvála vroucí a každý dík je tvůj.
Ba člověk není hoden, aby Tebe jmenoval,
Ach dovol, abych Tvými Tě tvory zbožňoval.

Zvlášť Sluncem, bratrem krásným,
jenž přináší nám den,
halí se pláštěm řádným, jsa Tobě podoben!
I Lunou, sestrou tichou, jež září na náš sen,
Hvězdami, jež jdou za ní, buď Otče, veleben!
Buď chválen sestrou Vodou,
jež je tak stydlivá,
tak pokorná a vzácná a všechněm prospívá.
Buď žehnán bratrem Ohněm,
jenž plaší černou noc
a radostně nám září a chvátá na pomoc.
Buď chválen matkou Zemí, jež nosí, živí nás
a rodí těžké plody i květy zářných krás.
Buď chválen bratrem Větrem a vzduchem, Oblaky,
východu plápoláním, západu zázraky.
Buď žehnán všemi těmi, kdož nepřátelům svým
Pro Tebe odpouštějí s úsměvem laskavým.
Kdo snášejí svou slabost a tiše v bolu jdou:
ti budou odměněni Tvou rajskou korunou.
Žehnán buď sestrou Smrtí, již nikdo neujde,
O, toho nerozdrtí, kdo věren vůli tvé!
O chvalte mého Pána pokorou každý den,
I zvečera i zrána Bůh budiž veleben!

František z Assisi (přeložil Dostál-Lutinov)

Milí farníci

Srdečně vás všechny zdravím v letním čase a jsem rád o to více, že zde mohu dále pokračovat a těšit se s vámi nejen z léta, ale i dalších dnů v roce, a že společně prožité chvíle v naší farnosti nás vzájemně obohatí a přinesou nové podněty a zážitky při setkávání s Bohem.

Letní čas bychom měli využít k načerpání energie a sil pro další dny, ale také si nalézt chvílku pro setkání s Bohem, modlitba k tomu nabízí nejlepší příležitost, nemusí být složitá, Bůh je náš dobrý přítel a tak mu klidně a s důvěrou můžeme vypovědět vše stejně, jako někomu blízkému. Zná naše problémy, ale i potřeby, pouze čeká, zda mu umožníme, aby mohl svoji pomoc projevit, a necháme ho zasáhnout do našich těžkostí. Je také naším Otcem, my jsme jeho dětmi a stejně jako každý tatínek, i On se o nás stará, nabízí nám pomoc, ale zároveň čeká, zda si o ni řekneme, protože nejsme loutkami, ale bytostmi se svobodnou vůlí. Využijme tedy příležitosti, dokud se nám Bůh nabízí. Přeji vám krásné a slunečné letní dny,

P. Antonín Pavlas

Bible, Jeremiáš 29, 13-14: „Když mě budete hledat celým srdcem, nechám se vám nalézt – zní výrok Hospodinův.“

Příspěvek Th et Ph Mgr. Karla Pompeho, emeritního profesora

OKÉNKO DO DUŠE: „Pane zanech nám – a dej potřebným dobré kněze...!“

Je opět liturgické mezidobí. Po Nanebevstoupení a Seslání daru Ducha svatého (Jeho pečeť viz svátost biřmování) jdeme v církvi cestou svátků, památek i ferií, abychom ve zkratce církevního roku oslavili ty některé z martyrologia, ale i nové blahoslavené a svaté.

Co napsat aktuálně? Především bolí to nepochopení, že se má vrátit církvi, co jí patří! Ne věřící, ale nevěřící, ti, co po roce 1948 ukradli – a jejich potomci by měli nést největší díl dluhu!

Stejně tak ŠKODÍ církvi politika častého překládání kněží. Podtrhuji, že jsem zastáncem principu subsidiarity, stejně tak POSLUŠNOSTI v církvi! Ale – hledáme příčiny nedostatku bohoslovců a úbytku věřících ...?

Přiznejme, že je to NEJISTOTA – budoucnosti kněze, orientace věřícího! Nejsem zastáncem tradicionalismu, propaguji vše nové a možné, ale HODNOTA kněze, jenž byl cca 30 let ve farnosti, téměř 3 generace křtil, oddával, pohřbíval ... „znal své ovce a ony znaly jeho“ – pokud sám neuznal „syndrom vyhoření“ – byl to „náš, jejich P. děkan, farář!

Podtrhuji, že mé skromné zamyšlení je můj subjektivní názor. Rád opravím svůj názor, pokud mě církevní autorita přesvědčí. Ale jsem vystudovaným laikem, jenž děkuje Bohu za možnost varhan i bohoslužeb slova. A proto znám stesky věřících. Pane, dej nám všem sílu k poznání pravé cesty!

Váš Karel Pompe

ROZHOVOR...

Tentokrát vám předkládáme rozhovory dva a to proto, že jsme oslovili dvě naše nejmladší farnice **Esterku Mlčochovou** a **Anežku Uttendorfskou**, které přistoupily ke svému prvnímu svatému přijímání o velkém svátku Nejsvětější Trojice 3. června 2012. Obě odpovídaly na stejné otázky a tak si můžete přečíst, co pro každou z nich tato velká a slavnostní událost znamenala.

Co pro tebe znamená svaté přijímání?***Anežka:***

Znamená to pro mě, že jsem blízko Bohu.

Esterka:

Svaté přijímání pro mě znamená velké štěstí a lásku.

Co tomu předcházelo?***Anežka:*** Byla jsem u zpovědi.***Esterka:*** Mému svatému přijímání předcházely hodiny náboženství a chození do společenství.***Jak se ti příprava líbila?******Anežka:*** Byla hezká.***Esterka:*** Příprava byla příjemná.***Jak se vám líbila slavnost v kostele?******Anežka:*** Líbila se mi, ale byla tam zima.***Esterka:*** Slavnost v kostele byla příjemná, hezká, veselá, jak jsme zpívali písničky.***Co jsi dostala?******Anežka:*** Památku na první svaté přijímání.***Esterka:*** Obě jsme dostaly Pamětní list od pana faráře, je na něm obrázek Ježíše.***Řekni něco o sobě, o své rodině, co máš ráda, co by sis přála?******Anežka:*** Je mi 9 let. Mám 4 sourozence, jednomu je 15 let, dalšímu je 17 let, dalšímu 19 let a poslední je 21 let. Mojí mamince je 43 let a tátovi 47. Mám ráda Harryho Pottera a přírodu. Nevím, co bych si přála.***Esterka:*** V červenci mi bude 12 let, mám 2 sourozence: bráchu Filipa a sestru Sáru. Chodím do páté třídy do Zbraslavic. Před dvěma roky jsme si koupili v Bohdanči statek na návsi. Mám velmi ráda psy, doma máme 4 psy, já mám čivavu, mamka pražského krysaříka a táta má 2 slovenské čuvače. Jinak máme ještě rybičky a já malého zakrslého králíčka.***Líbilo se ti to v neděli?******Anežka:*** Jo.***Esterka:*** Ano, v neděli to bylo krásné!!

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Možná jste zahlédli v rodinném albu fotografii babičky jako malé holčičky s věnečkem na hlavě, v bílých šatečkách a s nazdobenou svící v ruce. Jedná se o upomínkovou fotografii na den prvního svatého přijímání. Je to **událost**, která se více týká **dětí z věřících rodin**. Ale pokud bylo děťátko pokřtěné a má věřící babičku, která si to přeje, často přistupují k prvnímu svatému přijímání i děti, které jinak s rodiči do kostela nechodí.

Svaté přijímání se jinak také nazývá **svátost oltářní** nebo **eucharistie**. První svaté přijímání patří mezi **svátosti iniciační**, to znamená, že následně po křtu, **dokončuje uvedení dítěte do křesťanského života**.

⌘ Podmínky a příprava

V jednotlivých regionech a farnostech se můžeme setkat s drobnými odlišnostmi, ale v zásadě lze podmínky a postup přípravy shrnout takto:

- příprava na první svaté přijímání se týká **dětí ze druhého nebo třetího ročníku základní školy**,
- **rodiče přihlásí dítě** v kostele anebo na farním úřadě, děti by měly mít za sebou **minimálně 1 rok** navštěvování **náboženské výchovy**,
- **příprava** na první svaté přijímání probíhá **v rámci hodin náboženství**, v některých farnostech také probíhá **příprava pro děti společně s rodiči v kostele nebo na faře**, přípravu vede **katecheta** a(nebo) **kněz první svaté přijímání** se většinou koná ke konci školního roku **v květnu nebo v červnu** pokud je v ročníku málo dětí, například ve farnostech **v malých vesnicích**, nekoná se první svaté přijímání každý rok, nýbrž **až se sejde určitý počet dětí** v některých kostelech můžeme nalézt **nástěnku věnovanou dětem, které se ten rok připravují na 1. sv. přijímání**, popřípadě v době jejich přípravy mohou být v kostele **u oltáře umístěny jejich svíce, které zapálí vždy, když se zúčastní mše**.

⌘ Potřeby a doplňky

- Je potřeba **křestní svíce** dítěte.
- Svíce se často **zdobí bílými, zlatými nebo stříbrnými stužkami, drobnými bílými květy a větvičkami asparágu**.
- Děti přistupující k prvnímu svatému přijímání už jsou ve věku, kdy mluví do toho, co si obléknou, hlavně holčičky jsou malé parádnice. Tradiční barvou je bílá. **Dívenky** většinou bývají oblečeny jako družičky do **bílých šatů** a mohou mít různé květinové, zlatavé nebo stříbrné **doplňky ve vlasech**. **Chlapci** většinou bývají **ve svátečních kalhotách a košili**, popřípadě mají **vestičku** nebo **sako**.

⌘ **Slavnost 1. sv. přijímání**

V sobotu před 1. sv. přijímáním děti poprvé přistupují ke svátosti smíření (zpovědi). První svaté přijímání se koná při **slavnostní mši**. Tu většinou zahajuje **průvod**. Děti se poté posadí do předních lavic anebo na lavičky nebo židle před oltářem. Rodiče a prarodiče dětí mají rezervovány také přední řady a **vhodná je účast kmotrů**. Celá **mše bývá animovaná**, to znamená **oživená zapojením dětí**, které čtou čtení z Písma svatého, zpívají žalm, předčítají přímluvy, nesou obětní dary atd. Také **promluva kněze je laděná k dětem a slavené události**. Děti mají buď při sobě anebo umístěny u oltáře svou **křestní svíci**, která jim má **připomínat jejich křest** a za rozžatých svíček společně **obnovují křestní slib**.

K přijímání nejprve přistupují děti a za asistence katechetky mohou **před a po přijímání** hlasitě pronést **modlitbu**. **Závěrečné požehnání** je také **zaměřené převážně na děti** a slavenou událost.

⌘ **Dokumentace a oslavy**

- Po slavnostní mši svaté většinou probíhá **společné fotografování dětí**, popřípadě u profesionálního fotografa je možné **objednat si fotky** a nechat **vyfotit rodiče spolu s dítětem**.
- Děti dostávají od kněze nebo katechetky **něco na památku**, může to být **kniha nebo obrázkový Pamětní list**.
- Na hodně farách fungují určité prostory jako farní kavárna, kde může následovat **setkání** pro děti a jejich příbuzné **s občerstvením**, které připravily maminky a babičky z farnosti. Takovému setkání se říká **agapé**.

⌘ **A co dál?**

I když dítě do kostela přivedou rodiče, takovým zřetelným **smyslem 1. svatého přijímání** je, že **dítě poprvé samo za sebe veřejně může říct: "Já věřím v Boha"** a od této chvíle **každou neděli může přijímat hostii**, samo dokáže lépe rozlišovat dobré a špatné skutky a **lépe rozumí tajemstvím víry**.

Bohužel ale dost rodičů po této události už **přestane dítě do kostela vodit**, a tak jeho cesta k Bohu dále nepokračuje a málokdy se potom opět do kostela vrátí.

(zpracováno podle internetu)

PODĚKOVÁNÍ ZA KOPÍROVÁNÍ
- Obecnímu úřadu v Bohdanči,
paní Stanislavě Benešové.

Svatý Jan Nepomucký (15. května)

Narodil se v českém městečku Nepomuku. Jeho otec byl městským rychtářem. Jan studoval v klášterní škole a později teologii a práva v Praze. Jan byl vysvěcen na kněze a stal se farářem u sv. Havla na Starém městě v Praze. V roce 1381 odchází jako kněz na univerzitu v Padově, kde získává doktorát církevního práva. V roce 1389 se stává generálním vikářem arcibiskupa Jana z Jenštejna. V té době se podruhé žení český král Václav IV. Bere si Žofii, které ale není věrný a i ji podezívá z nevěry. Král tedy nechává vyslýchat zpovědníka královny Jana z Nepomuku, který ovšem odmítá vyradit zpovědní tajemství. Později začínaly neshody mezi králem a církví, do nichž nemalou měrou přispívaly i rozhodnutí od generálního vikáře Jana z Nepomuku. Král se odmítal s církví dohodnout a nechal některé církevní hodnostáře a i Jana mučit. Poté jim nutil k podpisu listinu, aby o tomto nátlaku nemluvili. Jediný Jan nepodepsal a na příkaz krále bylo 20. března v devět hodin večer hozeno jeho tělo na Karlově mostě do Vltavy. Po čtyřech týdnech jej našli nedaleko nemocnice Na Františku a ze strachu ke králi ho tiše pohřbili na hřbitově při kostele sv. Kříže v Dušní ulici. Po odjezdu krále ho údajně později přenesli do chrámu sv. Víta. Když byl v roce 1719 hrob otevřen, z lebky tenkrát vypadla červená hmota, určená jako jazyk, pozdější nepopiratelný důkaz Janovy svatosti. 19. března 1729 byl Jan Nepomucký za velké slávy prohlášen za svatého. Nejen na Karlově mostě, ale všude v našich a sousedních zemích stojí na čestných místech světcovy sochy.

My si tak můžeme vzpomenout na nedávné vysvěcení dvou soch Jana Nepomuckého v našem kostele při mši, kterou sloužil generální vikář

Mons. Mgr. Josef Socha a také kapli v Bělé, která je zasvěcena tomuto světcí.

Jana Laudátová

SPONZORSKÉ DARY A PŘÍSPĚVKY

Vaše sponzorské dary, či příspěvky lze také zasílat na **bankovní účet Farnosti Bohdaneč: 438716329/0800**, do textového pole můžete napsat své jméno, či jméno dárce a účel platby, například na provoz kostela, opravy atd. Převod peněz z bankovního účtu na druhý účet je nejvýhodnější, co se týče poplatků. P. Antonín Pavlas vám na požádání vystaví potvrzení o sponzorském daru pro daňové účely. Srdečné díky za vaši štědrost!

MINISERIÁL o našich kostelích, kaplích, kapličkách, křížkách a význačných místech: Část třináctá

HLOHOV

Informace z obecních stránek: Leží v nadmořské výšce asi 560 m n/m. Osada Hlohov nemá svou historii jako ostatní vesničky. Její samostatný vznik není v kronikách doložen, o Hlohovu je zmínka pouze v souvislosti s panstvím, ke kterému právě patřil. Počátkem 16. století je o Hlohovu zmínka jako o dvoru, který patřil ke tvrzi v Dobrovítově. Od té doby několikrát změnil pána, ale nikdy žádný svobodný zeman nevlastnil osadu Hlohov samostatně. Malebná osada Hlohov leží na hranici okresů a krajů Vysočiny a Středočeského kraje. Pamětníci vyprávějí, jak bývala počátkem 20. století zalidněná - z vlastních vzpomínek nebo z vyprávění svých předků si vybavují, jak zde před 1. světovou válkou byla postavena obecná škola, měli tu svůj Obecní úřad, byly tu dva "šenky" - u Prchalů a u Semerádů, mlýn a obecní pastouška. V tu dobu tu mohlo žít kolem 200 obyvatel. Další historicky nedoložená zajímavost, která stojí za zmínku je Jiráskova divadelní hra LUCERNA - zde uváděné názvy potoků, vesniček, míst jakoby úplně zapadaly do prostředí Hlohova a jeho blízkého okolí. V současnosti žije v Hlohově 41 obyvatel ve 20 obydlích. V létě je zde vesnička hustě osídlena chalupáři.

V Hlohově jsem byla jednou v životě. Od Bohdanče je to vzdálenější vesnice, ve které je jeden křížek a kolem něho plot. O vesnici máme docela dlouhý záznam z farní kroniky, a jelikož informace o historii či životě se shánějí hůře a hůře, doufám, že vás neurazím téměř úplným přepisem záznamu z této knihy:

„Lohov původně snad Hlohov od hlohů, kterýžto keř v tamější dolině dosti bujně rosti- ač podnes velmi zřídka tam k nalezení jest, poněvač za těchto posledních let z každé meze, na nichž obyčejně hloh rosti, daně placené býti musí-tedy vše se zužitkuje a následovně hloh se vykopává a meze do polí rozdělavají, a tak tam nyní málo keřů hlohových najdeš.

Vesnice tato jakož i Hoskovice a Dědice přináležejí ku velkostatku „Žleby“ a byly přikosteleny hned při zakládání fary Bohdanecké k té samé a činí jí nyní obtížnou a při jejich vzdálenosti velmi neshodnou. V Lohově musel býti též poplužní dvůr a neb panské pozemky byli emfiteutiziovány – z nichžto tak nazvané „familie“ povstaly- jejížto majetníci pak „familiariti“ zvaní a jmenováni byli- až do roku 1852- který čas přišlo všeobecné „vyvázání „ aneb „vykoupení“ z té poddanosti a proto nyní jsou všem rolníkům rovni- tedy vůbec majitelé „rolí“ tedy i rolníci. Lohov jest vesnice od Bohdanče dobré 2 hodiny vzdálená, zvláště nyní v an v předešlém čase ponechali přes les kratší cestou jeti- takže za půl druhé hodiny z Bohdanče do Hlohova se dostati mohl- ale nyní musí jet až z Vrbky (kolátury Ledečské) k silničnímu sloupu, odtud až k Leštině též farnosti Ledečské, a pak nebezpečnou cestou lesem do Lohova- co namáhaví a pro jediného bohdonečského duchovního časů ubývavé jest- neb jede-li tam zaopatřovat nemocné do těch všech žlebských vesnic potřebuje k tomu mnoho hodin.

Tato vesnice čítala při založení fary bohdonecké dle základní listiny 21 duší- nyní však čítá 230 z nichžto 10 evangelického vyznání a 12 židovského se nachází a má nyní 31. domovních čísel, z toho dva mlýny byly. Ten dolejší neb dolní mlýn č.d. 10 přináležel dlouhý čas mlynáři Rokosovi, jehožto jeden nástupce Leopold Rokos ten samý mlýn se všemi k němu přináležejícími pozemky odprodal ku velkostatku žlebskému, jehožto ředitelství

všecky pozemky od toho mlýna č.d. 10 stromy zasázeti a tak v les obrátiti nechala, an polnosti toho mlýna s lesem k velkostatku patřícím hraničily a mlýn na nějakou dobu pronajmula, který prý jednou až les povyroste v hájovnu aneb obydlí lesního hajného převrátí a tak tento mlýn v Lohově brzo přestane. Ponevác tato osada leží blížeji k farnosti „Čihoštské“ tedy mívál tamější lid obyčej dopadati spíše do kostela v Číhošti- co by ovšem bylo nepřekáželo – ale ani farář Bohdanecký neb jmenovitě osobní děkan P.Jos. Slavík churavil, tedy obtížné a nemožné mu byly všechny funkce kostelní a proto vybízel sám ten lid, aby při zaopatřování nemocných a při křtech obrátili se na velebného pána v Číhošti a požadoval ovšem od nich při křtech, které byly odbývány v Číhošti duplikát a tím museli dvakráte platit v Číhošti a v Bohdanči, aby se tomu poslednímu vyhnuli- zamlčeli křty- a duplikát z Číhoštské fary obdržená pohodili, a tak se stalo v té osadě nepořádek, že mnoho křtu v matrice Bohdanecké zaznamenáno nebylo, co brzce nástupce zemřelého v. P. Josefa Slavíka nahlédl, a tomu zlořádu přítrž učinil a vše dalece možno v pořádek uvést se snažil, a vynechány a nezapsány do křestní matriky dle možnosti po protokolárním výsledku rodičů a kmotrů- vytáhl a zaznamenal, a protože Nástupče! Pozor v Lohově a jeho matrikách! Mnoho tam bylo zapomenuto, dílem nedbalosti, dílem nemožnosti! Aby přiměl nástupce P. Slavíka lohovský lid ku matričnímu pořádku, oželel raději zápisné a radostně, kde mohl pořádek v knihách zaváděl a tím docílil, že i v této nepořádní nejvzdálenější vesnici vše v pořádku se děje a ten lohovský lid jako celá ostatní kovatura na svého duchovního pastýře pne, neb mimo Bohdanče a Šlechtína v této vesnici Lohově jest ta největší chudina- ponevác jest tam mnoho obyvatelů a žádná výživa- jen práce v lese a jiného nic více a řemeslo málo, kdo umí- tak jen každý nádenickou práci se živí- a nejvíce v lese pak ve vápenných lomech u vesnice Zdeslavic, kde v roce 1876 vápenná pecna uhlí postavena byla- v níž se mnoho kamene za rok vypálí. Lohov dlouhý čas jsa od svého duchovního příliš vzdálen ve svém katolickém smýšlení ochaboval a otupoval, takže se ho jistá náboženská lhostejnost zmocnila. Snoubenci lohovšti znali velmi málo hlavní základy víry katolické, neuměli se ani pořádně pomodliti „Věřím v Boha“. To rmoutilo zakladatele této knihy a uvažoval, kterak to napravit. Dlouho se mu nedařilo, poučoval, napomínal ale bez všeho vzniku a zdaru. Mrzutý nad tou nehodou odebral se proti vůli svého p.t. principála do této vesnice na cvičení a sice pěšky, neb Lohov má cvičení v chrámu P. v Třebětíně, a proti vůli svého pana děkana a poznal, že to vydává ovoce. Tedy povzbudil je vyjádřiv jim dříve omluvu, ku všeobecnému P. Bohu poděkování a ohlásil bez vybídnutí za tu obec ve všední den a sice 26.června na den sv. Jana a Pavla 1853 mši sv. v Michalovicích, ku které pěšky s ministrantem kráčel, který potřebný mešní oděv nesl, a sice třesoucím srdcem zdaž tato mše bude od osadníků lohovských ve všední den čteně navštívena. Ale Bůh žehnal- kostel přeplněn a já nemoha citu svému odolati, vystoupil na kazatelnu, „ Budiž jméno páně pochváleno“, a při té nekrvavé oběti byl jsem vznešen tou myšlenkou: Jsa shlédl Bůh na nehodného sluhu svého“. A nyní osada Lohovská se neliší od drahých a pravé katolické smýšlení se v ní rozmáhá. Proto též postavila sobě ta obec v roce 1864 kříž železný- zahrádkou obehnaný a stromy vysazený dan vsí, a uprostřed vsi zvonek od Hiltryra v Jihlavě litý, který bije ku modlení „klekání“ svým povzbuzoval- a zavávala se obec Lohov o oboje starati. Cvičení křesťanskí v Lohově držeti jest pro jednoho kněze v Bohdanči velmi obtížní a skoro nemožné, proto jen při důležitých příčinách, jinače až bude dostatek duchovenstva.“ *Jana Laudátová*

Příspěvek Ing. Františka Nešpora, člena farní rady z Farnosti Červené Janovice, který byl napsán jako reakce na slučování farností a odvolávání kněží:

Život venkovského faráře

Podíváme-li se na změny v naší společnosti tak musíme konstatovat, že k největším došlo na našem venkově. Je to zejména velký odliv obyvatel do měst za snadnějším životem a lepšími výdělky. Na venkově zůstali lidé se vztahem ke svému kraji a to za cenu náročnějšího života, menších výdělků a případně s větší mírou nezaměstnanosti. Podobně jsou na tom i venkovští kněží. Dříve obstarával kněz jednu farnost, dnes má třeba čtyři farnosti, dříve měl 1 farní kostel a maximálně 2 filiální, dnes není výjimkou, když se kněz stará o 9 kostelů a k tomu ještě o přibližně stejný počet kaplí. Mimo vlastní duchovní činnosti, což například znamená jenom začít s nedělní Mší Svatou již v sobotu navečer a v samotné neděli sloužit další 3 mše a od jara do zimy mše čtyři, ve kterých střídá kostely filiální a kaple, se musí také starat o opravy kostelů a fary, kde bydlí a případně i farní zahradu.

Podívejme se na život kněze z té lidské stránky, kolik mu zbývá času na svoji domácnost. Jeho plat mu neumožňuje si zaplatit, jak to bývalo dříve zvykem, farní hospodyni nebo placené služby. Dovolená kněze, pokud vůbec nějakou má, je pouze od pondělí do pátku. Při tomto velkém vytížení kněze se zamysleme nad tím, jak knězi jeho poslání ulehčit a jaké věci mu ztěžují a stresují život.

Hlavní problémy vznikají z různého pohledu biskupství a nás farníků, kteří na venkově žijeme, na budoucí vývoj křesťanství na venkově. První takový problém je ten, že biskupství zastává názor, že na faře, kde nebydlí kněz je možno tuto faru prodat a z části výtěžku snížit dluh biskupství (*v současné době činí dluh na biskupství v Hradci Králové, kam spadají i naše farnosti 11 milionů korun*). Názor naší farnosti je naproti tomu takový, že když fara slouží v současné době ke schůzkám křesťanů, nebo k bydlení křesťanské rodiny, která v důsledku vážné nemoci manželky a ztráty zaměstnání manžela přišla o byt, tak bylo naší křesťanskou povinností této rodině nabídnout střechu nad hlavou. Tím jsme získali do farnosti další křesťanskou rodinu a z nájemného postupně opravujeme faru. Hospodářské budovy fary slouží k uložení stavebního materiálu na opravy kostelů a zejména stavebního lešení, které bylo nakoupeno před 40-ti lety ze sbírek našich rodičů. Použití vlastního lešení značně snižuje ceny oprav kostelů, jak jsme se sami přesvědčili.

Stavební lešení sami udržujeme v použitelném stavu a zdarma zapůjčujeme pro ostatní farnosti. Z těchto důvodů proto odmítáme prodat svoji faru.

Další takový sporný důvod je rušení farností. Používá se sice mírnější název a to slučování farností, což pro sloučené farnosti znamená stejně jejich zrušení, konec a úplnou závislost na farnosti, k níž mají být sloučeni. Tento návrh na sloučení farnosti nám byl již opakovaně, přes nesouhlas naší farní rady, sdělován. Naše farnost má více jak 100 farníků a běžně v neděli mimo svátky je nás kolem 50-ti ve farním kostele a případně od jara do zimy ještě odpoledne cca 20 ve filiálních kostelech naší farnosti. Samostatně se staráme o své 3 kostely a peníze zasíláme na všechny vyhlášené sbírky biskupstvím - Fond solidarity a dříve i dluh biskupství. Pro vlastní farnost i okolní farnosti zajišťujeme přiznání k dani

z nemovitosti, nájemní smlouvy na pozemky a směně farního majetku. Přitom naše farnost by měla být připojena k farnosti (Zbraslavice), kde obec má sice více obyvatel, než sídlo naší farnosti, ale kde do kostela chodí méně farníků než u nás. Zde zastávám názor Jana Pavla II., že farnost není nahodilé shromáždění farníků, ale je to způsob místního života, který je rozdílný u našich čtyř farností, které obstarává náš pan farář. To poznal už náš předchozí mladý kněz, jehož názor byl, že každá ze stávajících farností je zcela jiná. Jako farníci se můžeme vyjadřovat pouze ke svým problémům, na naší farní radě, protože k našim vzájemným informacím slouží naše vzájemné hovory po nedělní mši u kostela. Stěží se můžeme objektivně vyjadřovat k problémům farnosti například 12 nebo 20 kilometrů vzdálené ale hlavně mezi těmito farníky nežijeme. Pro farníky naší farnosti je do budoucna i jiný závazek. Naše farnost byla v těžké době před 66 lety zasvěcena Panně Marii a to nás zavazuje.

Pro tyto všechny důvody jsme na svoji farnost hrdi a nenecháme si ji zrušit a to samé přejeme i okolním farnostem, kterým bylo navrhováno také sloučení. Současné slučování farností má i negativní dopad na opravy kostelů. Krajský úřad vydal rozhodnutí, že žádost na dotaci může v jednom roce podat právnická osoba pouze jednu. To znamená ročně jednu žádost u farnosti s 1 kostelem ale také i 1 žádost ročně u farnosti s 20-ti kostely. Stejně je to i u jiných zdrojů dotací.

V průsečíku těchto názorových rozdílů je právě kněz, který má jednak podepsanou poslušnost biskupovi a na druhé straně musí respektovat názory farníků, což vytváří u něho zbytečnou stresující situaci.

Proč situaci neřešit projednáním nápadu biskupství v příslušné farní radě a rozhodnutí farní rady vzít jako reálný fakt a dále to již z biskupství nezkoušet nebo neřešit výměnou, nebo odvoláním kněze. Názor na vývoj křesťanství na venkově je mnohdy odlišný ve venkovské farnosti, než některé administrativní úvahy z biskupství. Zde opět použiji slova Jana Pavla II., že každý křesťan je už křtem zodpovědný za vývoj církve a proto je naší povinností na tyto věci poukázat. V současné době je situace podstatně závažnější, kdy se podle posledního sčítání lidu od nás distancují miliony našich občanů.

Další možnou příčinou stresu kněze je, kromě dostatečného vytížení svým posláním, organizovanost v dalším seskupení uvnitř církve. Jaký je potom vztah organizovaných farníků, ke knězi, který není ve stejné organizaci, jaký je vztah těchto organizovaných farníků a farní rady, nebo dalších neorganizovaných věřících?

Jedná se pravděpodobně o hnutí FOKOLÁRE. Podle toho co jsem četl o poslání tohoto hnutí, tak by mělo spojovat, což je chvályhodné a samozřejmě proti této myšlence nic nemám. Myslím si však, že členové tohoto hnutí by se měli k němu veřejně před ostatními farníky hlásit a seznamovat nás s jeho výsledky v naší farnosti. Rádi bychom i prospěšné věci podpořili, ikdyž v tomto hnutí nejsme a nemáme potřebu být v jiné organizaci uvnitř církve než je naše farnost. Stejného názoru byl i náš otec děkan Filip, když vyslovil názor, že pro řádný výkon služby nepotřebuje být v žádném dalším spolku. Dal tak najevo, že bude jednat s každým z nás farníků naprosto stejně a nebude zvýhodňovat farníky ještě někde jinde organizované. Bohužel však registrujeme aktivitu některých farníků mimo naše farní rady. Například skupina farníků ze sousední farnosti (*Zbraslavice*) nás svolala večer před biskupskou vizitací s tím, abychom před biskupem odmítli stávajícího kněze, otce Pavlase,

aniž by uvedli nějaký konkrétní důvod, což jsme samozřejmě neučinili. V této „iniciativní“ farnosti chodí menší počet farníků do kostela, ikdyž je obec dvakrát větší než naše a to bylo i za předchozího mladého kněze. Při tom opravy fary v této obci, kde bydlí kněz, zajišťovala bezplatně naše farnost, ať už se jednalo o koupelnu pro kněze, nebo topení a opakovaně zajišťovala opraváře na střechu fary. V jiné, sousední farnosti je v nájmu více jak 20 let rodina, která obývá místo jednoho podlaží fary, téměř celou budovu, včetně větší zahrady a bezplatného farního internetu za minimální roční nájemné. S příslušnou farní radou jsme se snažili alespoň částečně narovnat tento stav, byli jsme však touto rodinou odmítnuti. Při další diskuzi s farní radou jsem navrhl řešení dle zákona. Jeden člen této farní rady mi sdělil, že nemohou, protože tato rodina je organizovaná ve hnutí uvnitř církve, ve FOKOLÁRE.

Jako další důvod, který může vést ke stresu kněze, je otázka případné písemné stížnosti na jeho působení, které odešle na biskupství farník mimo farní radu. Neoficiálně jsme se dozvěděli, že ze sousední farnosti došly na našeho kněze celkem 2 písemné stížnosti. Naše farní rady požádány k podání stanoviska. Nestálo by za to tyto věci si vyjasnit ve vzájemné přátelské diskuzi, zavést osvědčená šrodowiska Jana Pavla II. (*šrodowisko* = *otevřená diskuze – brainstorming*). Potom by se nemohlo stát, že je knězi vytýkána na biskupství nepravdivá věc. Zde může hrozit ještě jedno nebezpečí, na které poukazoval Jan Pavel II. a to když si v církvi někdo začne myslet, že je lepší křesťan, jak to ve svém autorizovaném životopise uvedl na příkladu Tovaryšstva Ježíšova. To se projevilo i v naší farnosti, kdy o případném přeložení kněze věděli někteří jednotlivci řadu dní dříve než kněz a farní rada.

Jako další stresující příčinou u kněží vidím v častých, neočekávaných změnách působností kněží. Místo oznámení knězi, že od 1. některého měsíce nastupuje jinam, průběžně jednat s knězi o tom, jak a kam se s nimi do budoucna počítá. Nevyzpytatelné by měly být pouze cesty Páně, protože jim většinou málo rozumíme, ale nikoliv jednání lidská. Je třeba také přihlížet k tomu, že věkem má kněz potíže a nemoci jako jiní lidé. Nemohla by být zavedena nepsaná zásada, že nemocný kněz a starší kněz po 50. roce věku, by byl přeložen pouze se svým souhlasem a se snahou jej přeložit blíže rodišti? Pro kněze na venkově by podle mne bylo vhodné, aby poslední třetinu své kněžské služby už dokončil v jedné farnosti, jak to bylo umožněno našemu otci děkanovi Filipovi a tak po sobě zanechat nesmazatelnou stopu. Jako další stres kněze lze uvést i to, když má být přeložen do místa, kde by bylo nedůstojné jeho bydlení. Například fara je narychlo opravovaná, že by nestačila podlaha a zdivo ani vyschnout do jeho nástupu. Kněz by neměl k dispozici řádnou garáž, kde by si mohl dělat drobnou údržbu auta. Automobilový přívěs by musel nechat stát na volně přístupné farní zahradě. Protože kněz v polovině šesté dekády života, také nemá už síly a peníze na to, aby si tyto věci zajistil sám, včetně plotů, vrat a vykopávání starých stromů a sázení nových, jak to udělal na dosavadním působišti. Plánem bylo, že by na novém působišti neměl mít žádnou farnost, zatímco zde obstarává hned čtyři farnosti k naprosté spokojenosti velké většiny farníků.

Kněžím často zbývá si postěžovat jedině svým farníkům. Stává se, že například stresovaný kněz středního věku prohlásí, tak jsem si opravil faru, tak můžu čekat, že mne přeloží.

Rovněž je také třeba pomoci mladým kněžím. Je třeba i někdy ze strany biskupství upozornit příslušnou farní radu, kde kněz bydlí, že mu musí pomoci včetně oprav fary i při jeho problémech a ne ho jenom úkolovat a přetěžovat svými často osobními požadavky. Je velice smutné, když mladý kněz pak prohlásí, že je psychicky na dně a sám odejde do jiné diecéze (naše zkušenost s předchozím mladým knězem).

Rád s láskou vzpomínám na našeho pana děkana, který u nás byl více jak 40 let až do své smrti. Podobně i ve vedlejší farnosti byl takto dlouho kněz - děkan. Tato dlouhá doba působnosti ve farnosti jim umožnila, že se z nich staly skutečné osobnosti a to za minulého režimu. Vážně je museli brát i jejich ideologičtí odpůrci.

To je to, co potřebuje náš venkov, kněze, jehož dlouhým působením ve farnosti se z něho stane osobnost. My farníci pak potřebujeme kněze, který nás potěší, když je nám „ouzko“ na duši tak, jak jsme byli zvyklí u našeho pana děkana.

Proto si musíme všichni vážít našich kněží a ve spolupráci farností a biskupství jim jejich život ulehčovat.

Ing. František Nešpor

člen farní rady Římskokatolické farnosti Červené Janovice

DALŠÍ NÁVRH Z BISKUPSTVÍ NA ODVOLÁNÍ NAŠEHO KNĚZE P. MGR. PAVLASE

V květnu letošního roku jsme byli informováni o dalším návrhu na odvolání našeho kněze P. Mgr. Antonína Pavlase. Tato informace nás velmi rozrušila, protože jí nepředcházela žádná komunikace ze strany biskupství směrem k nám. Navíc v sousední farnosti tuto zprávu měla již určitá skupinka lidí – věřících ještě dříve, než se ji dozvěděl sám otec Pavlas. Proto po vzájemné diskuzi věřících a farních rad byly opět sepsány naše písemná stanoviska na tyto návrhy, přečteny po mši svaté v chrámech a poté spontánně podepsány jak věřícími, tak širší veřejností a zástupci veřejných institucí. Odeslány byly přímo na biskupství k rukám nového biskupa Jana. Domníváme se, že jako živé farnosti a rovnocenní partneři máme právo v dobrém úmyslu a v dobré víře demokraticky vyjádřit své názory a zpětné vazby směrem k biskupství v Hradci Králové, což by mělo jednak vyvážit jednotlivé a jednostranné negativní ohlasy a dále by náš názor měl být přínosem k další vzájemné spolupráci. Po asi měsíci dostal P. Pavlas zprávu, že se od srpna nebude přesunovat na jiné působiště a bude zde pokračovat dále, což nám zaručuje stabilitu a životnost farnosti.

Poděkování patří všem, kteří svými podpisy podpořili nejen setrvání P. Pavlase ve farnostech, ale rovněž podpořili farnosti jako celek, farnosti, které jsou nedílnými součástmi obcí a patří do jejich života. Práce duchovních je třeba si vážít a pomáhat jim. *A.H.*

Bible, 1. List apoštola Pavla Tesalonickým, 5, 12-13:

„Žádáme vás, bratři, abyste uznávali ty, kteří mezi vámi pracují, jsou vašimi představenými v Kristu a napomínají vás.

Velmi si jich važte a milujte je pro jejich dílo.“

HUDBA PŘI BOHOSLUŽBĚ

Hudební řeč je univerzální – rozumět jí a těšit se z ní může každý. Archeologické nálezy dokládají, že hudba byla nesmírně ceněná již v biblických dobách, hudebník býval uznávaným členem společnosti. David prý býval nadšeným muzikantem, který prý mimořádně vynikal hrou na harfu, svou hudbou dokázal dokonce zmírnit i Saulův hněv.

Hudba byla v biblických časech důležitou součástí každodenního života, své pevné místo měla však také při náboženských obřadech. Biblické žalmy přejala i křesťanská bohoslužba.

CHVÁLA HOSPODINA Žalm 150

Tento žalm vyzývá věřící k tomu, aby Boha chválili hrou na všechny hudební nástroje: dechové (roh a flétnu), strunné nástroje (harfu a citeru) a bicí nástroje (tamburínu a činely). Hudba neoddělitelně patřila k náboženskému a společenskému životu Izraele. Hudební nástroje se používaly při téměř všech příležitostech – po vyhrané bitvě, při oficiálních svátcích, na svatbách i na pohřbech.

(z knihy *Nejznámější biblické příběhy*, Slovart, Praha 2009)

*„Velebte Hospodína!
Vzdávejte mu chválu v jeho domě,
Uctívejte jej vždy a všude.
Oslavujte jej pro jeho činy
A važte si ho pro jeho velikost a jedinečnost.*

*Chvalte jej trubkou, harfou a citerou.
Chrastěte tamburínou a tančete pro něj.
Chvalte jej strunnými nástroji i flétnou.
Chvalte jej zvuknými tóny činelů.*

*„Ať každé živé stvoření jásá nad velikostí Boha.
Velebte Hospodína.“*

Bible, Žalm 150

♪ OHLÉDNUTÍ ZA VELKÝM KONCERTEM V ČERVNU ♪

V sobotu, 2. června odpoledne se uskutečnil další z velkých koncertů duchovní hudby v bohdanečském kostele, tentokrát jsme mohli vyslechnout díla Wolfganga Amadea Mozarta. Po úvodním slově Jany Laudátové, to byla kratší část – Exsultate, jubilate, K. 165, v provedení Collegia chrámových hudebníků a sopránové sólo zazpívala Jana Nováková, ve druhé části zazněla známá a melodická Korunovační mše C dur, K. 317. pro orchestr, sóla, sbor a varhany. V ní jsme mohli ještě kromě Jany Novákové, v sólových partech slyšet, Michaelu Štefáčkovou alt, Petra Nekorance tenor a Ondřeje Štefáčka bass, dále pak čtyřicetičlenný pěvecký sbor Radhost z Hostivaře. Vše měl pod dirigentskou taktovkou u nás již dobře známý dirigent František Šterbák. Všichni účinkující nadchli svým vystoupením zcela zaplněný kostel Zvěstování Páně v Bohdanči.

Zejména Korunovační mše zněla jako jeden velký radostný celek, v němž se všichni dokonale doplňovali a tak nebylo divu, že si velké ovace diváků vyžádaly ještě další přídavek. Jak kdosi řekl – Mozartova hudba léčí a tak všichni odcházeli domů nejen s doznívajícími tóny obou skladeb, ale také dobře naladěni. Věříme, že se nám zde za rok opět podaří zorganizovat podobný koncert. Těšit se ale můžeme o Vánocích, 26.12., opět na Českou mši vánoční Jakuba Jana Ryby, která bývá v Bohdanči ve stejné sestavě účinkujících. Akci zorganizovala Farnost Bohdaneč ve spolupráci s Obcí Bohdaneč a díky finančnímu přispění Ing. Jana Mičánka.

Video, záznam koncertu můžete zhlédnout také na [www. stránkách Farnosti](http://www.stránkáchFarnosti). A.H.

*Příspěvek pana Františka Zadražila z Bohdanče***BOHDANEČSKÁ FARNOST ZA PANA DĚKANA HANUSE**

Do povědomí farníků se zapsala zlatá éra bohdanečské farnosti počínající příchodem ledečského kaplana Josefa Hanuse. Panu faráři učaroval tento kraj, kde žili prostí a pracovití lidé. Vedle sebe žili prostí dělníci a řemeslníci, rolníci i chalupníci bez záští a nenávisti. Pan farář pro ně představoval opravdovou osobní i mravní autoritu. Sám pak byl člověk lidový a rád se od srdce zasmál. Býval zván snad na všechny svatební hostiny novomanželů, které oddával a některé dokonce, coby školáky i vyučoval. Často se objevil i na některém plese. Jeho oblíbeným pozdravem byl jeho symbolický políček, který u neznámých působil zprvu nemalé rozpaky.

Se svými dobrými známými si na faře zahrál svůj oblíbený mariášek. Personál, který se staral o kostel, si uměl vybrat: kuchařku neměl – o domácnost se mu staral pan František Horais, který pečoval i o velkou zahradu a domácí zvířectvo. Legendou byl i známý, silný, ale u oltáře pokorný kostelník pan František Trpišovský. Chloubou kostelníka Trpišovského byly věžní hodiny. Byl hrdý na to, že se nikdy ani ve válečných letech nezastavily, přestože ve Zbraslavicích i v Čáslavi většinou stály – ach, kde že loňské sněhy jsou.

U fary byl velký travnatý dvůr a na něm pobíhalo plno králíků. S tímto dvorem sousedila rozlehlá, pečlivě udržovaná ovocná zahrada, sahající až téměř k domu požárníků. V zahradě byl překrásný rybníček s rybkami, kolem rybníčku smuteční vrby a pod nimi lavička, na které pan farář rád sedával s knihou, nebo se připravoval na nedělní kázání. Bylo by neodpustitelné nepřipomenout dva věrné psíky – Alíka a Punt'u, kteří doplňovali kolorit fary.

Co však nejvíce pan farář miloval, byly knihy. Knihovna zabírala na faře celé patro – stovky knih narovnaných v policích, o kterých pan farář snil, že si je dá jednou zasklít. My kluci jsem si chodili k němu knihy půjčovat. Pan farář znaje klukovskou duši začal s mayovkami – jak jinak.

Církevní život byl tehdy v Bohdanči bohatý. Každou neděli dvě Mše svaté – ranní a velká. V květnu každý večer „Májová“ a také v říjnu bývaly večerní pobožnosti. Pan Jůna, zpěváci – pánové Josef Musil, František Veleta, Jan Šeda a Josef Tvrdlík. V prominentní lavici vedle hlavního oltáře sedával pan lesní Pompe s manželkou. V době jarní se vždy konala procesí „za úrodu zemskou“. V čele průvodu byl nesen křížek a korouhve, za nimi páni kluci, děvčata, muži, zpěváci, pan farář s ministranty a průvod uzavíraly ženy. Průvod vycházel od kostela, první zastavení bylo u křížku na návsi, potom průvod směřoval po cestě dolů přes „Dvůr“ k „Bílému křížku“ (u dnešní pily), dále po cestě k „Černému křížku“, dále ke kapliče a po silnici zpět do kostela. Celou cestu se předříkávalo, zpívalo a u jednotlivých zastavení se modlilo. Velkou událostí bývala slavnost „Vzkříšení“. To proto, že bohdanečská pout' připadá vždy na Velikonoce. Po krátké bohoslužbě se večer seřadil průvod, v jehož

čele kráčela kapela pana Jana Jůny. Cesta vedla kolem tehdy ještě udržovaného parku po silnici. Ve všech domech po trase hořely za okny svíčky. Po skončení průvodu muzikanti utvořili před farou kruh a očekávali pana faráře, který se převlékl „do civilu“ a přišel mezi hudebníky. Ti zahráli panu faráři (ale i nám) něco veselého. Pan farář je podaroval a odešel na faru.

Tím však vše neskončilo – právě naopak. Průvod v čele s muzikou napochodoval k nám, přímo do sálu. A tančilo se až do rána. Ráno se zábava přerušila, lidé si odpočinuli, mnozí šli na Mši a posileni odpoledne pokračovali v tanci až do pondělního rána. Po obědě se pokračovalo až do úterního rána. Ti, kteří netančili,

mohli se věnovat slavné bohdanečské pouti, ale to je zas jiná kapitola.

pan děkan Josef Hanus

Největší církevní událostí v roce byla v Bohdanči slavnost „Božího těla“. Přípravy na tuto slavnost byly velkolepé. Po trase průvodu se budovaly okázalé oltáře a kostel sám byl bohatě vyzdoben. Na cestě průvodu: před domem Krejčových – stavěli jej společně Krejčovi s Tvrdíkovými, dále oltář před Flégrovými – společné dílo Flégrových a Šedových, dále pak oltář před obchodem Tvrdíkových, který stavěli sami Tvrdíkovci a konečně oltář U kříže na návsi, který byl kolektivním dílem sousedů. Stejně starosti měli se svými ratolestmi zejména maminky. Všechny dívenky šly totiž za družičky. Maminky se předháněly kteráže jejich ratolest bude více načančaná, která

bude mít slušivější šatičky a mašli ve vlasech. Na rukách mívaly květinové věnečky a v ruce malý košíček, někdy skleněný z Tasic, plný květů, které „drobily“ před panem farářem s monstrancí.

V družičkových šatech se rády předváděly i velké holky. Pana faráře doprovázelo většinou osm ministrantů – všichni měli upletené věnečky z mateřídoušky – vzpomínám si, kolik práce dal mé matce, když pro svého ministranta ten věneček pletla.

V čele průvodu byl nesen křížek, za ním opět páni kluci, potom družičky, ministranti a pod „nebesy“ pan farář s monstrancí. Nést nebesa bylo výsadou zasloužilých občanů zpravidla bývalých zastupitelů obce. Všichni tito významní občané měli na sobě tmavý dlouhý plášť s kožešinovým límečkem jako znak svého úřadu. Pamatuji se, že se té pocty dostalo pánům Zelenému, Tvrdíkovi čp. 19, Flekalovi ze Sáhů a Tvrdíkovi z Nové Louky.

Průvod vyšel z kostela k oltáři Krejčových, potom k oltáři Flégrových a Šedových, dále k oltáři Tvrdíkových a nakonec k oltáři u křížku na návsi.

Po cestě ministranti zvonili zvonečky, družičky u oltářů před monstrancí „drobily“. U každého oltáře proběhl krátký obřad a pokračovalo se dále až průvod skončil v kostele.

Vedle svého kněžského poslání byl pan farář také opravdovým vlastencem, který svou lásku k vlasti i v době okupace a víru ve spravedlnost dával často najevo ve svých kázáních. Svou odvahu prokázal i tehdy, když v květnu 1945 německé komando ze zbraslavického letiště rozestavilo před farou a před školou své kulometry a hrozilo odplatou za to, že v obci byla vyvěšena sovětská vlajka.

Zatímco partyzáni „za pět minut dvanáct“ utekli do lesů a jiní pozdější vlastenci“ Němcům „hajlovali“, pan farář Hanus, řídící učitel Klápa a starosta obce Pros, vystoupili na obranu obce a vysvětlovali Němcům, že nejde o nějakou vzpouru, ale o radost z konce války. Farář Hanus byl dokonce členem tajně ustanoveného Národního výboru. Vzpomínám si, jak byl dojat, když byl jmenován děkanem.

Pan děkan měl zajímavou vlastnost se svým štěstím se vždy svěřoval nám, školákům a my jsme jej za to měli rádi – když jsme již dávno školáky nebyli. Vzpomínám si na jednu příhodu z doby mých studií. V květnu navečer jsem se vracel domů. Z kostela vyšel pan děkan: „Franto, za chvíli mi začíná „Májová“ a já nemám ministranta, musíš mi pomoci.“ „Ale pane děkane“, povídám, „vždyť já už to všechno zapomněl a navíc se nevejdu do pláště.“ „Kuš Franto, pojď se obléknout, já ti dám vždy znamení, kdy máš zazvonit a basta!“ Májovou jsme spolu odsloužili, pan děkan mi vyšil jeho příslovečnou facku: „Tak vidíš, jak jsme to spolu zvládli!“ (No řekl to trochu jinak, ale to se sem nehodí).

Tak to byl náš děkan Hanus.

Bylo to 21. září 1954: Alík a Punt'a seděli přede dveřmi do fary a žalostně vyli – ten den pan děkan Hanus zemřel – Alík a Punt'a vyli celý den.

Pohřební průvod sahal od kostela až k hřbitovu. Ještě dlouho oplakávali spoluobčané svého kněze.

**pan děkan Josef Hanus,
na kresbě z farní kroniky**

POZVÁNKA DO VLASTĚJOVIC

- **V neděli, 22. července 2012, ve 14. hodin** se bude konat slavnostní poutní Mše svatá v kapli svaté Maří Magdaleny ve Vlastějovicích.
- **Ve 13 hodin se tamtéž uskuteční koncert** hudebního seskupení Musicum Organum, které má na programu hudbu starých mistrů - zejména *renesance a baroka*.

Koncert se koná za přispění Farnosti Pertoltice.

**Všichni jste srdečně zváni do nově opravené kaple
jak na slavnostní bohoslužbu, tak na koncertní vystoupení!**

ZPRÁVY Z KNIHOVNY

III. Noc s Andersenem v Bohdanči

Letos se pro děti uskutečnila Noc s Andersenem z pátku 30. března na sobotu 31. března a opět převážně v zasedací místnosti Obecního úřadu v Bohdanči. Sraz dětí byl v půl sedmé, odložily si věci a letos se na úvod sázel náš první strom Pohádkovník v zahradě kolem dětského hřiště, strom sázeli hlavně kluci a tak se budeme těšit, že pěkně poroste. Mezitím se pomalu setmělo a tak z dětského hřiště jsme zamířili k Pílskému rybníku do rybářského týpí, kde se opékaly buřty. Jana Laudátová začala hrát na kytaru a my ostatní se přidali a zpívali společně s ní táborové písně. S námi se vydaly také některé maminky, které si rovněž opekly buřty a zazpívaly. Po deváté hodině jsme se všichni odebrali na Obecní úřad, kde konečně vypukla ta správná andersenovská Noc. Letos se připomíná 100. výročí narození malíře a animátora Jiřího Trnky, který je autorem filmových loutkových pohádek například Bajaja, Dva mrazíci, nebo Staré pověsti české, dva z jeho filmů jsme si pustili na přehrávači. Výročí by ale slavila také malířka Marie Fischerová-Kvěchová-120 let narození a učitel národů Jan Amos Komenský, který by se letos dožil 400 let. Všechny velikány jsme si připomněli. Po desáté hodině mezi nás opět přišla paní Janáková, která s dětmi vyráběla drobné postavičky. O půl noci jsme opět slavili dětským šampaňským a poté pokračovaly hry, soutěže, čtení, poslech a zpívání písní, nezapomnělo se ani na předávání čtenářských listů malým čtenářům. Do spacáků jsme se ubrali po druhé hodině ranní, ale ne všichni usnuli, v některých skupinkách se debatovalo až do rána. Po snídani si pro děti začali chodit rodiče, některé děti se vracely domů samy.

Letošní Noc s Andersenem se nám opět vydařila, zúčastnilo se jí 20 dětí a tak věříme, že za rok se opět sejdem a prospíme s knížkami již čtvrtou noc.

Poděkování za hezké chvíle patří Obecnímu úřadu v Bohdanči – panu starostovi, paní Janákové, Janě Laudátové a dětem!

Anna Holubová, Knihovna Bohdaneč

OBECNÍ KNIHOVNA V BOHDANČI

Knihovna se nachází v budově, kde dříve bývala mateřská školka, v přízemní místnosti vpravo. **Knižní fond obsahuje 3106 svazků** různých žánrů, z toho naučná literatura – encyklopedie, recepty atd., má 834 knih a krásná literatura – romány, detektivky apod. má 2272 svazků. Registrovaných čtenářů, kteří vlastní průkazku je 39, ale na jednu průkazku si většinou půjčují knížky i další členové rodiny, takže odhadem máme čtenářů asi 70. Tento počet se oproti roku 2008 zvýšil z 15 čtenářů na 39. Poplatek se platí na rok za jeden průkaz, dospělí platí 20 korun, důchodci 16 korun a děti 10 korun. V knihovně je rovněž zdarma k dispozici internet. Za loňský rok jsme evidovaly 1217 výpůjček. Nejvíce se půjčuje krásná literatura pro dospělé, zejména ženské romány, z českých hlavně spisovatelky Javořická a Pittnerová, dále pak dětské knihy, oblíbené jsou různé encyklopedie ať už knihy od známých kuchařů Pohlreicha, Kluci v akci, Pod pokličkou, nebo knížky o zahradničení, zajímavostech, sportu, nebo publikace o našem kraji – pověsti Na Sázavě od Eduarda Doubka, nebo od Františka Plevy Toulky vrchovinou. V poslední době se také hodně půjčují knihy Ostrov Perkněřův a Cyranův. V roce 2010 jsme nakoupili 22 nových knih, hlavně dětských, v roce 2011 jsme obdrželi darem tři výtisky knihy Ostrov Perkněřův a Cyranův díky Ing. Janu Mičánkovi. A dále jsme v roce 2011 dostali knihu Leo Rostena Pan Kaplan má stále třídu rád z Knihovny v Kutné Hoře.

V naší knihovně rovněž funguje Meziknihovní výpůjční služba v rámci celé ČR a i mezistátně. Spadáme do Kutné Hory, odkud nám pravidleně půjčují 3 – 4 soubory, po asi 50 knihách na rok. Jsou to knihy různých žánrů, vesměs nové a doplňují náš knižní fond. Po přečtení se celý soubor vrací a vyměníme ho za další. Tato služba je velmi osvědčená a čtenáři oblíbená. Pokud zájemce potřebuje, nebo si chce přečíst knihu, kterou u nás nemáme, můžeme mu zajistit přes internet pomoci knihovnického systému objednání a půjčení této knihy do Bohdanče a to z kterékoli knihovny v ČR, včetně knihoven specializovaných. Tuto službu (MVS) využívají hlavně studenti a čtenáři, kteří mají zájem o populární knihy, bestsellery. Stává se, že někdo doma vyřadí knihy a přiveze je k nám. Některé knihy jsou ještě upotřebitelné, ale některé se již nedají, pro silné poškození dát do regálů k dispozici. Dárci by měli nejprve zvážit, zda by si sami takovou knihu půjčili. Z darovaných knih od čtenářů jsme naposledy uvítali Povídání o pejskovi a kočičce od Karla Čapka, tato kniha všech příběhů vyšla již před delší dobou, v současné době vychází každý příběh zvlášť a knihy se tak při koupi prodraží, přesto je děti potřebují. Letos jsme také uvítali malou publikaci ke stému výročí vysvěcení kostela v Červených Janovicích, kterou nám daroval Ing. František Nešpor. V současné době zapisujeme - registrujeme všechny naše knihy do počítačového systému, který pak bude přes internet k dispozici všem zájemcům, čtenářům.

V rámci knihovny je možné zorganizovat také různé akce, především akci Noc s Andersenem pro děti, která je na podporu dětského čtení, dále pak rukodělné akce, nebo malování křídami – které proběhlo pro děti loni a další by se mohly naplánovat, také pro dospělé. V současné době se připravují webové stránky. **Naše knihovna je otevřena každou sobotu dopoledne od 9 – 11 hodin a všichni čtenáři, či návštěvníci jsou srdečně vítáni!** **A.H.**

„Každý má milovat člověka těmi dary, které má.“

Karl Rahner

Krátce....

- ❖ **další číslo našeho Zpravodaje vyjde na podzim**, časopis vychází 4x do roka, je neprodejný, pouze pro účely ŘK farnosti Bohdaneč; nová čísla jsou na obvyklých místech v kostele v Bohdanči, nebo v našich filiálních kostelích; časopis je rovněž k nahlédnutí na našich webových stránkách,
- ❖ v případě zájmu, **můžeme zasílat Zpravodaj na email**, kontaktujte někoho z redakční rady a zanechte svoji emailovou adresu a informaci, v jaké podobě chcete časopis dostávat; všechna čísla jsou rovněž na webových stránkách
- ❖ budeme vděčni všem, kdo doručí výtisky nemohoucím bratrům a sestrám z Farnosti, ve svém okolí,
- ❖ články, připomínky, náměty, příspěvky v jakékoli podobě jsou vítány,
- ❖ **všechna čísla doposud vydaných Zpravodajů, vytištěná barevně**, naleznete k **zapůjčení také v knihovnách – v Bohdanči a v Bělé**, v případě, že někomu čísla chybí a má o ně zájem, obraťte se laskavě na redakční radu - kontakt je vzadu na poslední stránce, čísla vám budou dotištěna
- ❖ **v Bělé pokračuje oprava tamní kaple Sv. Jana Nepomuckého**

Akce v okolí:

- * **v sobotu 21.7.** se uskuteční **Dětská poutní stezka z Uhlířských Janovic k Sv. Anně do Sudějova**, zahájení v 9.30, cestou různé akce, info na webu
- * **Poutní slavnosti Svaté Anny v Sudějově: čtvrtek 26.7. v 10.00, Mše svatá, sobota 28.7. v 10.00 Mše svatá a v neděli 29.7. pěší pouť z Uhl. Janovic od kostela sv. Jiljí do Sudějova – 8.30 Mše svatá a v 10.30 Mše svatá –** **celebruje litoměřický biskup Mons. Jan Baxant,**

Plánované akce:

- * **22. září se opět uskuteční akce Pochod okolo Bohdanče**, kdy budou po určitou dobu otevřeny také některé naše kostely, během otevření chrámů bude třeba, aby dospělé osoby nejen dohlíželi na účastníky Pochodu uvnitř, ale případně jim podali informace o farnosti a historii kostela. Tato činnost je zaplácena hodinovou sazbou a tak **se mohou zájemci-brigádníci** z řad dospělých, přednostně studenti, kteří si budou chtít přivydělat, hlásit, buď na našem emailu redakcefarnihocasopisu@seznam.cz, nebo panu Ježkovi na čísle 776868616. Chceme zajistit jak bezpečnost našich chrámů, tak jejich propagaci.

Proběhlo:

- * **12. května 2012 - bohoslužba slova**, kterou vedl Th et Ph Mgr. Karel Pompe, emeritní profesor, varhany Ing. Jan Veleta a zpěv Martina Bauerová, akce proběhla **k poctě Sv. Jana Nepomuckého**, představen byl nově zrekonstruovaný oltář a dvě sochy Sv. Jana Nepomuckého, znovuvysvěceny byly o týden později Mons. Mgr. Josefem Sochou.

Červenec

Datum	Liturgická oslava	Bohoslužby
1.7.	Slavnost svatých Petra a Pavla, apoštolů, Pouť v Dědicích	za Petra Slavíka, dvě manželky, syna Josefa s manželkou, syna Jaroslava s manželkou a dceru Marii s manželem
8.7.	14. neděle v mezidobí	za Františka Rokosa a celý rod, za rodinu Tvrdíkovu, Jeníčkovu a za Emilii a Josefa Krajíčkovy
15.7.	15. neděle v mezidobí Svatá Markéta, Pouť v Tasicích	za Antonína Prchala a rodiče, za manžele Hlavovy a Urbancovy
22.7.	16. neděle v mezidobí	za Ladislava Batelku, bratra Františka, jeho manželku, rodiče Batelkovy a Musilovy
29.7.	17. neděle v mezidobí	za Josefa a Emilii Bartákovy a syny Ladislava a Josefa, za rodinu Zajanovu, Kotrbovu a Kratochvílovu

Srpen

5.8.	18. neděle v mezidobí	za Josefa a Marii Novákovy a za rodiče z obojí strany a za Jaroslava Bělohlávka
12.8.	19. neděle v mezidobí	za Václava a Marii Tvrdíkovy a za rodiče z obojí strany, za syna Miloslava, dceru Jiřinu a manžela Miloslava Růžičkovy
19.8.	20. neděle v mezidobí	za rodinu Ročkovu z Bělé, za Jaroslava Tvrdíka, jeho manželku, syny Václava a Jaroslava, vnučku Vlastu a za rodinu Nulíčkovu ze Sychrova
26.8.	21. neděle v mezidobí	za Marii a Jaroslava Veletovy a syna Jaroslava; za Františka a Miloslavu Tvrdíkovy; rodiče a rodinu Veselovu

Září

2.9.	22. neděle v mezidobí	za Josefa a Marii Tvrdíkovy, snachu Alenu, rodiče Petrusovy, syna Františka a jeho zetě Františka Casku, za Františka Tvrdíka a rodinu Čábelických
9.9.	23. neděle v mezidobí	za rodinu Horaisovu a Koubských
16.9.	24. neděle v mezidobí	za Miloslava a Marii Kačerovských, jejich rodiče, za Františka a Marii Tvrdíkovy, jejich rodiče a syna Františka
23.9.	25. neděle v mezidobí, Svatý Matouš-Posvícení ve Vickovicích a Michalovicích	za Františka a Marii Šimkovy, dceru Ludmilu Karlovu, za Marii, Jaroslava, Bohuslava Jirákovy a Josefa Karla
30.9.	26. neděle v mezidobí	za Josefa a Marii Tvrdíkovy, syna Pepu a rodiče z obojí strany

Ř í j e n

Datum	Liturgická oslava	Bohoslužby
7.10.	27. neděle v mezidobí	za Josefa a Marii Hlavovy, jejich rodiče, manžele Uhrovy a snachu Vlastu
14.10.	28. neděle v mezidobí Posvícení v Prostřední Vsi	za Bohuslava a Emilii Laudátovy, za Antonína a Marii Chudobovy, za Antonína Klápu
21.10.	29. neděle v mezidobí Havelské posvícení v Bohdanči, v Bělé	za Marii Franclovou, Marii Veselou a rodinu Johanesoivu
28.10.	30. neděle v mezidobí, Slavnost Všech svatých Posvícení v Řeplicích	za Václava Tvrdíka, rodiče, bratra, sourozence, za rodiče Tvrdíkovy, syna Karla, za rodiče Svobodovy, Vajglovy a Hromasovy
L i s t o p a d		
4.11.	31. neděle v mezidobí, Vzpomínka na všechny věrné zemřelé Posvícení ve Šlechtíně, v Kotoučově a Třebětíně	za rodinu Cengerovu a Rajcovu, za rodinu Johanesoivu a Josefa Vohnického
11.11.	32. neděle v mezidobí, Martinské posvícení v Tasicích	za Františka Trpišovského, jeho rodiče a rodiče Kohoutkovy
18.11.	33. neděle v mezidobí	za Františka Brůnu, jeho rodiče a Žofii Studničkovou
25.11.	Slavnost Ježíše Krista Krále – konec církevního roku	za Josefa a Františku Všetečkovy, rodiče a sourozence a rodinu Novákovu
P r o s i n e c		
2.12.	1. neděle adventní – začátek církevního roku	za Josefa Musila rodiče a sourozence a manželku Boženu, za vnuka Martina, rodinu Flekalovu a Vladimíra Bendu
9.12.	2. neděle adventní	za Josefa a Anežku Hatákovy, rodiče a sourozence
16.12.	3. neděle adventní	za Josefa a Marii Hlavovy, rodiče a sourozence z obojí strany, za tři syny a dceru, za Františka a Annu Kakáčkovy, rodiče a sourozence z obojí strany, za dva syny a dceru
23.12.	4. neděle adventní	za Josefa a Marii Hlavovy, dceru Vlastu, za rodinu Hlavovu, Tvrdíkovu a Malinovu
24.12.	Štědrý den	za farníky a děti ve farnosti
25.12.	Slavnost Narození Páně, Boží hod vánoční	za Františka a Marii Veletovy, rodiče a bratra Oldřicha a jeho manželku, za rodinu Čermákovu, Karlovu, za Barboru Bačkovskou, Hedy a Josefa Karlovy, Marii a Františka Klečákovy a bratra Josefa
26.12.	Svátek Svatého Štěpána	za bohdanečskou farnost
30.12.	Svaté rodiny, Ježíše, Marie Josefa	za Marii a Jana Prchalovy, jejich rodiče a zetě Miloslava
31.12.	Silvestr, konec roku	za kněžská a řeholní povolání A.H. 2011

Římskokatolická farnost Bohdaneč

Farnost pořádá bohoslužby a duchovní setkání

Kontaktní údaje: Mgr. Antonín Pavlas

Adresa: Bohdaneč 8, 285 25

Mobil: +420 604 170 227

Telefon: +420 327 591 170

E-mail: pavlas.a@c-box.cz

www. farnostbohdanec.estranky.cz

Kostelník v Bohdanči: pan Josef Holub

Kostelník v Třebětíně : pan Miroslav Petrus

Kostelník v Michalovicích: pan Josef Laudát

POŘAD BOHOSLUŽEB BĚHEM ROKU

Neděle	9.30 Mše svatá	Bohdaneč
	14.00 - v letním čase každou první neděli v měsíci	Třebětín
	14.00 - v letním čase každou druhou neděli v měsíci	Michalovice
Úterý	17.00 duchovní setkávání pro děti na faře	Bohdaneč
Středa	18.00 duchovní setkávání dospělých na faře	Bohdaneč

ŘK farnost Bohdaneč sdružuje:

Bohdaneč - kostel Zvěstování Páně; kaple Nejsvětější Trojice; Bělá – kaple sv. Jana Nepomuckého; Dědice – kaple sv. Petra a Pavla; Dvorecko; Hlohov; Hostkovice; Kotoučov; Michalovice – kostel sv. Matouše apoštola a evangelisty; Nová Louka; Prostřední Ves; Řeplice - kaple Navštívení Panny Marie; Šlechtín – kaple Všech svatých; Tasice, Třebětín – kostel Navštívení Panny Marie; Vickovice – kaple Nejsvětější Trojice.

Informační letáček ŘK farnosti Bohdaneč

články a příspěvky vítány

Redakční rada: P. Antonín Pavlas

Anna Holubová, Janina a Bohunka Laudátovy

Kontakt:

redakcefarnihocasopisu@seznam.cz